

॥ २१ ॥ आत्मापुत्रः स्मृतस्तस्मात्तेनेहासिपराजितः ॥ २० ॥ नहिदोषो मम मतः कथं वामन्यसे विभो ॥ इत्येवमुक्तो विजयः प्रसन्ना
 भावो दिद ॥ २१ ॥ सर्वमेसु प्रियदेवियदेतत्कृतवत्यसि ॥ इत्युक्त्वा सो ब्रवीत्युत्रं मणिपूरपतिं जयः ॥ २२ ॥ चित्रांगदायाः शृण्वत्याः कौरव्यदुहितुस्तदा ॥ यु
 धिष्ठिरस्याश्वमेधः परितैत्रीं भविष्यति ॥ २३ ॥ तत्रागच्छेः सहामात्यो मातृभ्यां सहितो नृप ॥ २४ ॥ इत्येवमुक्तः पार्थेन सराजा बभ्रुवाहनः ॥ उवाच पितरंधीमा
 निदमस्माविलेक्षणः ॥ २५ ॥ उपयास्यामि धर्मज्ञ भवतः शासनादहं ॥ अश्वमेधे महायज्ञे द्विजातिपरिवेषकः ॥ २६ ॥ मम त्वनुग्रहार्थाय प्रविशस्व पुरं स्वकं ॥ भा
 र्याभ्यां सह धर्मज्ञमाभूते त्रविचारणा ॥ २७ ॥ उपित्वेह निशामेकां सुखं स्वभवने प्रभो ॥ पुनरश्वानुगमनं कर्त्तासि जयतां वर ॥ २८ ॥ इत्युक्तः स तु पुत्रेण तदा वा
 नरकेतनः ॥ स्मयन् प्रोवाच कौतेयस्तदा चित्रांगदा सुतं ॥ २९ ॥ विदितं ते महाबाहो यथा दीक्षां चराम्यहं ॥ न स तावत्प्रवेक्ष्यामि पुरं ते पृथुलोचन ॥ ३० ॥ यथाकामं
 ब्रजत्येष यज्ञियाश्वो न रर्षभ ॥ स्वस्तितेस्तु गमिष्यामि न स्थानं विद्यते मम ॥ ३१ ॥ स तत्र विधिवत्तेन पूजितः पाकशासनिः ॥ भार्याभ्यामभ्यनुज्ञातः प्रायाद्भरत
 सत्तमः ॥ ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अश्वानुसरणे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
 वैशंपायन उवाच स तु वाजीसमुद्रांतां पर्येत्यवसुधामिमां ॥ निवृत्तो भिमुखो राजन्येन वारणसा द्रव्यं ॥ १ ॥ अनुगच्छंश्चतुरगं निवृत्तो यकिरीटभृत् ॥ यदृच्छ
 यासमापेदे पुरं राजगृहं तदा ॥ २ ॥ तमभ्याशगतं दृष्ट्वा सह देवात्मजः प्रभो ॥ क्षत्रधर्मे स्थितो वीरः समराया जुहावह ॥ ३ ॥ ततः पुरात्स निष्क्रम्य रथी धन्वी शरीत
 ली ॥ मेघसंधिः पदातिस्तं धनं जयमुपाद्रवत् ॥ ४ ॥ आसाद्य च महातेजामेघसंधिर्धनं जयं ॥ बालभावान्महाराज प्रोवाचे दनं कौशलात् ॥ ५ ॥ किमयं चार्यते वा
 जीस्त्रीमध्य इव भारत ॥ हयमेनं हरिष्यामि प्रयतस्व विमोक्षणे ॥ ६ ॥ आदत्तानुनयो युद्धेयदित्वं पितृभिर्मम ॥ करिष्यामि तवातिथ्यं प्रहरप्रहरामि च ॥ ७ ॥ इत्यु
 क्तः प्रत्युवाचैनं प्रहसन्निव पांडवः ॥ विघ्नकर्त्ता मया वार्य इति मेव तमाहितं ॥ ८ ॥ भ्रात्रा ज्येष्ठेन नृपते तवापि विदितं ध्रुवं ॥ प्रहरस्व यथा शक्तिन मन्युर्विद्यते मम ॥
 ॥ ९ ॥ इत्युक्तः प्राहरत्पूर्वं पांडवं मगधेश्वरः ॥ किरन् शरसहस्राणि वर्षाणीव सहस्रदृक् ॥ १० ॥